

[Svend Haugaard]

Må jeg sige til sidst, at forslaget modtages jo ikke kun har været god, men på den anden side synes jeg, at man må sige, at det i det store og hele giver muligheder. Der har været adskillige, der har sagt, at de meget gerne ville se positivt på det i udvalget. Jeg tror, at når vi fremlægger vores argumentation dér, vil det være muligt at få et flertal for disse synspunkter, og hvis det sker, vil jeg næsten gætte på, at også ministeren vil blive noget mere interesseret i forslaget.

Formanden:

Ordføreren vedrørende forslaget til folketingsbeslutning om revision af miljøloven, hr. Waldorff, har ordet.

Waldorff (VS):

Jeg skal først takke for bemærkningerne til vores forslag fra i hvert fald nogle af partierne og fra ministeren, men vil i øvrigt vente med at komme med kommentarer til bemærkningerne til anden runde og i stedet i første omgang komme med nogle generelle kommentarer til den situation, vi står i, hvor miljøloven skulle have været revideret, men altså ikke bliver det, hvis det går efter ministerens vilje.

Det er en temmelig barok situation, at i det år, hvor miljøloven skulle revideres, ser man på den ene side, at miljøskandalerne accelererer både i udlandet og herhjemme, og samtidig får vi besked fra regeringen om, at der ikke findes et tilstrækkeligt grundlag for en revision af miljøloven. Begrundelsen for, at det ikke er tiden til at foretage en revision, har miljøministeren hentet bl. a. i en række udtalelser fra de organisationer, som man plejer at lytte efter, når der skal tages politiske beslutninger her i landet, Industrirådet f. eks., som siger, at loven stort set fungerer fint, landbrugsorganisationerne, som gerne vil have nogle mindre lempelser, men i øvrigt også nok kan tilslutte sig loven, som den er, miljøstyrelsen, som har en række ønsker om revision, men i øvrigt konstaterer, at loven fungerer nogenlunde hensigtsmæssigt. Det var i hvert fald, hvad de sagde sidste efterår. Om de er kommet på bedre tanker siden da, er svært at sige, men der har været nogle antydninger af, at man faktisk er begyndt at tænke lidt anderledes.

Til gengæld er det karakteristisk, at blandt de organisationer, som man ikke plejer at høre efter, når man skal lave love, er der ikke samme opfattelse af, hvordan miljøloven faktisk har fungeret. NOAH f. eks., som er den organisation, der nok med størst opmærksomhed har fulgt alle de forurenings- og miljødelæggelsesproblemer, som rammer den brede befolkning, konstaterer, at loven reelt ikke har opfyldt de forventninger, som man fra officielt hold havde stillet til den, og da slet ikke de forventninger, som befolkningen havde fået stillet i udsigt.

Det, vi ser med forslaget om at udskyde revisionen af miljøloven, er, at regeringen og miljøministeren endnu en gang tager bestik af erhvervenes interesser og ignorerer befolkningens interesser. Man opfatter klart nok erhvervsorganisationerne som gode partnere i et fælles spil. Et eksempel på det findes i den nuværende lov om miljøankenævnets sammensætning, hvor kun staten, gennem miljøstyrelsen, og erhvervsorganisationerne er repræsenteret. At man her opfatter erhvervsorganisationernes repræsentanter ikke som udtryk for nogle bestemte interesser, men som faglige eksperter, siger efter vores mening nok så meget om den forståelse, man har af det, som vi andre opfatter som lobbyvirksomhed.

Der er andre eksempler. Ejler Koch, den nye direktør for miljøstyrelsen, finder, at industrien er så fornuftig, at det ikke er nødvendigt at fare frem med bål og brand i forbindelse med de her giftskandalers. Også miljøministeren har ved forskellige lejligheder udtrykt sin tiltro til erhvervslivet og har forklaret om det glimrende samarbejde, der er imellem statsmagten og erhvervsorganisationerne.

VS må konstatere, at denne tiltro og det fine samarbejde siger mere om statsmagten og regeringen, end det siger om industrien. Hvis nogle skulle være i tvivl om holdbarheden af den påstand, må man opfordre dem til at åbne øjnene f. eks. for de løbende giftskandalers, som viser nok så meget om virksomhedernes troværdighed i forbindelse med miljøbeskyttelse.

Vi har nu kunnet konstatere en stribe eksempler på for det første, at virksomhederne graver deres giftaffald ned i hemmelighed. Der er B.T.-Kemi, Cheminova, Kemisk Værk